

університету, в якому провчився 5 семестрів. Паралельно Володимир Свідзінський працював архіваріусом, а з листопада 1921 року став завідувачем архівів, зосереджених в університеті. З 1922 року В.Свідзінський — аспірант кафедри народного господарства та культури Поділля, тісно співпрацює з такими визначними науковцями й культурними діячами, як Ю.Сіцинський, М.Драй-Хмара, П.Клименко, В.Гагенмейстер.

На кам'янецький період припадає становлення В.Свідзінського як поета. Саме тут була написана більшість поезій, які ввійшли в його першу збірку під назвою “Ліричні поезії” (видана в Кам'янці 1922 року у філії Держвидавву).

Знаковою подією стало відкриття та освячення пам'ятного знаку В.Свідзінському у сквері головного корпусу університету.

Під час пленарного засідання із доповідями, які визначали пріоритетні підходи в рецепції творчого феномена В.Свідзінського та української літератури його доби, виступили *Е.Соловей* (“Поезія і духовний клімат доби (Р.М.Рільке, О.Мандельштам, В.Свідзінський, Б.-І.Антоніч)”), *М.Коцюбинська* (“Перегук душ. Василь Стус про Володимира Свідзінського”), *М.Сподарець* (“Семантика міського простору в ліриці В.Свідзінського”), *Л.Марчук* (“Поняття норми в системі градації (на матеріалі текстів В.Свідзінського), *М.Васків* (“Актуальні проблеми дослідження української романістики 1920—1930-х рр.”). У ході пленарного засідання виникла жвава дискусія, яка стала виявом різноаспектних підходів до потрактування творчості В.Свідзінського.

Подальша робота конференції тривала на засіданнях 5 секцій. У тематиці було зазначено пріоритетні напрями досліджень, зокрема: тенденції й особливості розвитку української літератури 1910—1930-х рр., українська філософська лірика і традиції В.Свідзінського, лірика В.Свідзінського й філософський, соціологічний, естетичний контекст ХХ ст., мовностилістичні особливості лірики В.Свідзінського тощо. Під час заключного пленарного засідання було заслухано доповіді *М.Моклиці* “Стихії у міфомоделі В.Свідзінського”, *О.Борзенка* “Поезія В.Свідзінського в аспекті ідейно-художніх пошуків українського модернізму”, *Л.Донченко* “Ерос і Танатос: таїна буття поета”, *І.Онікієнко* “Образ мандрівного самітника у віршах В.Свідзінського та В.Стуса”, *В.Соколової* “Художня функція риторичних фігур у поезії В.Свідзінського” та ін.

Під час роботи конференції відбулась презентація монографії Елеонори Соловей “Невпізнаний гість. Доля і спадщина Володимира Свідзінського” (К.: Наукова думка, 2006) та біобібліографічного покажчика “Володимир Свідзінський” (К.: Наукова думка, 2006).

На заключному пленарному засіданні конференції її учасники одностайно підтримали пропозицію через чотири роки провести наступну наукову конференцію, приурочивши її до 125-річчя від дня народження В.Свідзінського. Також було прийнято важливе рішення щодо ініціювання створення літературного музею, якого й досі немає в Кам'янці-Подільському.

Ще до початку роботи конференції вийшов друком збірник наукових праць, у якому вміщені вчасно надіслані матеріали.

м. Кам'янець-Подільський

Олег Рарицький

ОДЕСА ЛІТЕРАТУРНА

26—27 жовтня 2006 р. на базі кафедри світової літератури філологічного факультету Одеського національного університету ім. І.І.Мечникова та Одеського літературного музею відбулася II міжнародна наукова конференція “Срібний Вік: діалог культур”, присвячена пам'яті доктора філологічних наук, професора Степана Петровича Ільйова.

На пленарному засіданні доповідачі торкнулися низки актуальних проблем. Так, *Н.Шляхова* (Одеса) розглянула концепцію авторства та відмови від авторства в доповіді “Повернення автора — закономірність чи випадковість?”. *М.Соколянський* (Любек, Німеччина) у доповіді “Шекспірівські мотиви в поезії Срібного віку” виокремив чотири функції шекспірівських мотивів — декоративну, художньої паралелі, автобіографічну, усвідомлену, вказавши на необхідність розглянути шекспірівські мотиви в контексті культури ХХ ст. Окрему увагу було приділено проблемі перекладу творів Шекспіра. *В.Нарівська* (Дніпропетровськ) поставила питання про те, наскільки доречно говорити про символістську драму в українській літературі, зважаючи на принципову амальгамність художніх творів початку та першої половини ХХ століття (“Іван Кочерга

в силовому полі символізму”). Угорський дослідник *Тібор Бароті* (Сегед, Угорщина) звернувся до теми “Софія-Премудрість і російська культура ХХ століття”. Доповідь *Н.Лебеденко* (Ізмаїл) була присвячено постаті І.Тургенєва як пре-символіста (“І.Тургенєв в оцінці Д.Мережковського”).

Робота учасників конференції тривала на секціях “Проблеми поетики”, “Діалог літератур. Проблеми інтерпретації та рецепції”, “Модель світу у художньому тексті”, “Література у соціокультурному просторі”, “Слово. Знак. Дискурс”.

На секції “Проблеми поетики” було заслухано вісімнадцять доповідей українських і зарубіжних учених. *Є.Джиджора* (Одеса) розглянув форми символу в середньовічній гімнографії на матеріалі Великого канону св. Андрія Критського. *М.Пащенко* (Одеса) у доповіді “Метафоризація мотиву в структурі новелістичного образу” подав широке тлумачення мотиву як репродукції чогось (предмету, ситуації), що змінює своє наповнення по ходу тексту. Мотив розглядається вченим як елемент метафори. *Т.Савілова* (Одеса) подала інше тлумачення терміну мотив. За її словами, мотив — сюжетний розвиток основного образу (доповідь “Вижу вицвітлий флаг над таможней”). До проблеми інтерпретації”). *Ібоя Багі* (Сегед, Угорщина) розглянув проблему цивілізації у творах антиутопічного характеру В.Брюсова, підкресливши книжність характерів і ситуацій, властивих для поета. *Т.Савоськіна* (Ізмаїл) проаналізувала трагічну колізію в романному сюжеті “Євгенія Онегіна” О.С.Пушкіна. *Н.Малютіна* (Одеса) у доповіді “Інтертекстуальність української драми кінця ХІХ — поч. ХХ ст.” вирізняє чотири типи стилізації в період порубіжжя — відтворення, карикатура, травестія і бурлеск, стилізація оксиморонного типу. *С.Варецька* (Львів) звернулася до питання художньої та історичної правди в доповіді “Вигадка та реальність у романі “Траєкторія краба” Гюнтера Граса”. *Н.Зайцева* (Луганськ) у доповіді “Постать Христі Алчевської в українському літературному процесі кінця ХІХ — поч. ХХ ст.” спинилася на питанні символіки та колористики у творах поетеси. *О.Подлісецька* (Одеса) у виступі “Деканонізація героя як фактор естетичних пошуків в українській новелі 70-х рр. (“Пісня про Варвару Сухораду” Є.Гуцала)” охарактеризувала мовлення героїв. *Н.Гаврилюк* (Київ) у доповіді “Символ конвалії в поезії Срібного віку” розглянула модифікації символу конвалії в поезії К.Бальмонта, І.Северяніна, М.Цветаєвої, О.Олеся. *Г.Михайлова* (Вільнюс) у доповіді “Античні мотиви в поезії Ахматової” проаналізувала мотив долі та провини (об’єктивної, суб’єктивної, родової) у “Поємі без героя”. *Д.Кондратьєва* (Одеса) досліджувала символіку російської прози кінця ХХ — поч. ХХІ ст.

На заключному пленарному засіданні прозвучали доповіді *І.Матковської* (Одеса) “З.Мінц про поетичну творчість Володимира Соловйова” та *Н.Раковської* (Одеса) “Модель світу у В.Розанова”.

Надія Гаврилюк

БРУНО ШУЛЬЦ І КУЛЬТУРА ПОГРАНИЧЧЯ

13—19 листопада минулого року у Дрогобичі під патронатом Генерального Консула РП у Львові, мера м. Дрогобича та президента м. Любліна відбувся ІІ Міжнародний фестиваль Бруно Шульца у Дрогобичі, започаткований у 2004 р. першим керівником Полоністичного науково-інформаційного центру Дрогобицького державного педуніверситету ім. І.Франка *Ігорем Меньком*. Співорганізатори фестивалю — Інститут Книжки (Краків), Інститут Адама Міцкевича (Варшава), Польський інститут (Київ), Університет Марії Кюрі-Склодовської (Люблін).

Фестиваль відкрили Генеральний Консул РП у Львові *В.Осуховські*, ректор Дрогобицького державного педуніверситету ім. І.Франка академік *В.Скотний*, міський голова *М.Гук* та інші почесні гості фестивалю.

На Міжнародній науковій конференції пролунали доповіді доктора *Є.Яжембського* (Краків) “Шульц: іронічний лад і спокусницький дискурс”; проф., доктора *Є.Свенха* (Люблін) “Шульц — галицький письменник”; проф., доктора *А.Ф’юта* (Краків) “Данилю Кіш і Бруно Шульц: неочікувана зустріч”; проф., доктора *М.Гольдберга* (Дрогобич) “Бруно Шульц і романтична традиція: Мотиви інобуття у творчому доробку Бруно Шульца”; *В.Міхальські* (Люблін) “Відкрити Волинь заново (Чехович, Іванюк, Лободовські, Чайковські)”; доктора